

CONCEPTVERSLAG VAN DE RAADSMARKT D.D. 17 APRIL 2008

Voorzitter: de heer J.J. Visser (raadslid, CDA)

Verslag: Janneke Slingerland (Notuleerservice Nederland)

Na de bespreking van het onderwerp in groepen en een visualisatie door theatergroep Haarlem volgt een plenaire terugkoppeling van de groepen.

Mevrouw **Anita de Jong** doet verslag van hetgeen is besproken in de themagroep **alcohol en drugs**.

In de themagroep is het feit genoemd dat mensen die afgekickt zijn wel een woning aangeboden krijgen, maar verder weinig begeleiding krijgen bij hun resocialisatie. Dak- en thuislozen worden niet betrokken in het Wmo-proces. In de themagroep wordt zorgen geuit, want het Wmo-beleid hobbelt achter de werkelijkheid aan en de aansluiting binnen de zorgketen stagneert. Er is onvoldoende begeleiding en te weinig oog voor de grote verschillen binnen de doelgroepen. Er zijn verschillen in onder andere leeftijd en geslacht. Dit vraagt om andere manieren van benaderen.

Gemeenten moeten onderling meer samenwerken als het om cliënten gaat. Mensen die afgekickt zijn, willen van hun oude gemeente vandaan blijven en in een andere gemeente geholpen worden. Daar is echter geen hulp voor hen, want er bestaat geen sociale binding. Eenzaamheid is een probleem. Het is belangrijk om de eigenwaarde van mensen te bevorderen door hen goed te begeleiden. Belangrijk is ook de begeleiding naar werk. Het aanbod van activiteiten is veel te weinig. De diagnose wordt afgestemd op de mate waarin mensen een vergoeding kunnen krijgen en niet op de specifieke problematiek. Het gevaar bestaat dat mensen een stempel krijgen.

De heer **Lukas Mulder** doet verslag van hetgeen is besproken in de themagroep **gehandicapten**.

In de themagroep is de aandacht gevestigd op het feit dat blinden en slechtzienden slecht vertegenwoordigd zijn in de Wmo. Positieve dingen had hij graag willen melden, maar hij heeft er niet veel horen noemen. Ambtenaren zijn afhoudend en het is beleid om moeilijk te doen wanneer mensen komen met een hulpvraag. Men vraagt zich af of er wel wordt meegedacht. Wordt er rekening gehouden met de privéomstandigheden van de persoon? Mensen zoeken vaak naar mogelijkheden om zelfstandig te kunnen wonen en leven. Er moet rekening gehouden worden met het werk, maar bij afhankelijkheid van vervoer blijken taxi's vaak niet op tijd te komen. Een ander voorbeeld is dat de thuiszorgmedewerker niet op tijd komt, zodat de sleutel niet afgegeven kan worden en men dus niet weg kan.

Er bestaat een gevoel van nutteloosheid en eenzaamheid en dat wordt herkend in de groep. Het was een strijdbare groep, maar wie zijn de mensen die niet hier komen? Dit leidt opnieuw naar het punt van vervoer en voorzieningen.

Hebben mensen met een handicap recht op betaald werk? Natuurlijk! Inkomen zorgt voor mobiliteit. Als je deze mensen wilt bereiken, stuur dan geen folders, maar ga naar ze toe. Dat is een grote klus, maar de ambtenaren hoeven dat niet alleen te doen; er zijn ook allerlei instellingen.

Mensen met een psychische achtergrond voelen zich in een hoekje geplaatst. Deze problematiek verschilt echter niet veel met die van andere beperkingen. Het is belangrijk dat voorzieningen in de eigen omgeving op te zoeken zijn. Er is sprake van een isolement. In de themagroep is aangegeven dat gebruik gemaakt moet worden van de kennis en ervaring van de mensen zelf. Zij weten zelf goed wat hun mogelijkheden zijn in werken of ontspannen.

Ook wordt de aandacht gevestigd op de inkomenspositie van de groep. Dit blijft een punt van aandacht.

De heer **Peter Schouten** doet verslag van hetgeen is besproken in de themagroep **preventief jeugdbeleid**. De groep mantelzorgers van twaalf jaar en ouder is uit het blikveld verdwenen. De groep rond huiselijk geweld zou ook de groep jonge mantelzorgers zichtbaar kunnen maken. Door het wegvallen van de invloed van kerken is een soort vacuüm ontstaan. Er is behoefte aan manieren voor drempelloos contact en sociale activiteiten voor jongeren, maar dan zonder een zware religieuze nadruk. Er is behoefte aan meer sportmogelijkheden: meer trapveldjes, desnoods ten koste van openbaar groen. Genoemd zijn ook eventuele mobiele veldjes. De nota Kiezen voor de jeugd is niet integraal terug te vinden in deze nota. Men ziet hem liever integraal opgenomen en niet alleen als bijlage. Er is te weinig uitwerking te zien van de nota.

Vanuit themagroep **ouderen** wordt doet verslag gedaan van hetgeen is besproken door een oudere inwoner van de stad. Hij geeft aan dat in de themagroep de vraag is voorgelegd waarom het Wmo-verslag niet van tevoren bekend was bij de deelnemers. Het bleek aardig dik te zijn, maar men is zonder deze voorkennis aan de bijeenkomst begonnen. Het prijskaartje van de Wmo ontbreekt. Wie beslist daarover? Wat blijft er over voor de leuke dingen? Er komen 31 voorstellen aan bod, waarvan er 8 zijn gepland voor 2008. Hij geeft aan dat is aangegeven dat men zich hard moet maken voor de zaken die men zelf belangrijk vindt. Er komt een kadernota over het onderwerp. Voor veel ouderen geldt dat ze nog wel vitaliteit hebben voor activiteiten, maar problemen ervaren met het vervoer. Ook het reguliere openbaar vervoer laat de ouderen in de steek. Als voorbeeld noemt hij een winkelbus: die rijdt wel voor mensen uit een verzorgingshuis, maar niet voor de mensen die alleen ergens in een wijk wonen. Men mist de ontmoetingsfunctie. Daar zijn ouderen actief mee te benaderen. Er zijn verschillen tussen ouderen. Daar moet bij de organisatie van activiteiten rekening mee worden gehouden. Te denken valt aan bijvoorbeeld klaverjassen in de wijken, maar ook aan educatieve activiteiten. Het is soms best mogelijk om een eigen bijdrage hiervoor te vragen. Men moet geen dingen opdringen, maar die dingen doen waar de mensen behoefte aan hebben.

Over wonen is nieuw beleid gemaakt. Ouderen worden geacht om over te stappen naar een andere woning. Dat geldt echter niet voor iedereen. Met net een beetje hulp kunnen en willen veel mensen zelfstandig in hun eigen huis blijven wonen. Gebreken komen met stapjes. Daar waar zelfstandig wonen niet meer mogelijk is, moet de gelegenheid zijn om naar een goede, passende woonomgeving te gaan.

Sommige omstandigheden zijn niet bekend. Immigranten, maar ook Nederlanders, zijn soms niet op de hoogte van de mogelijkheden die er voor hen zijn. Folders zijn niet altijd het goede middel om daarop te wijzen. Vooral Turkse en Marokkaanse mensen bereik je daar niet mee. Het is zaak om proactief de doelgroep te benaderen. Dat kan bijvoorbeeld via ouderenbonden of door via de weekbladen de mogelijkheden te publiceren.

Wmo betekent niet alleen zorg, maar ook het betrekken van mensen met hun krachten en mogelijkheden. Niet alleen de ouderen zijn er voor de ouderen. De jongeren, de sterken en de rijken hebben ook de plicht om hun handen uit te steken. Daar mag een beroep op gedaan worden.

In de groep ouderen is veel besproken, ook nog de thema's **vrijwilligers** en **mantelzorg**. Dat het college deze twee punten plus de wijkaanpak wil gaan aanpakken werd breed gesteund.

De **voorzitter** memoreert dat de vrijwilligers en de mantelzorgers niet hebben gesproken. Er is veel gezegd, veel gepraat en er is veel op komen borrelen. Op 24 april komt het Wmo-

beleid in de commissie Samenleving aan de orde en op 22 mei in raad. Hij bedankt allen voor hun bijdrage.

Ter afsluiting krijgt de heer **Ger Jongbloed**, voorzitter van de Wmo-raad, het woord. De Wmo-raad draait nu sinds een half jaar. Er is een zogenoemd 'smoelenboek' gemaakt. Voor de aanwezigen is een exemplaar beschikbaar.

Als laatste spreekt de heer **Koen Gouw** van ROADS de hoop uit dat men genoten heeft van het theater. Hij noemt het feit dat de theatergroep Haarlem ondanks het faillissement hier is gekomen om te laten zien hoe essentieel de visualisatie van boodschap is. Samen maken we een samenleving waarin iedereen mee kan doen.

De **voorzitter** sluit de bijeenkomst om 19.15 uur.